

Bu Siyasetçiler Değiştirilmeli (Sıfatlılar Ülkesi Türkiye), YENİYÜZYIL Gazetesi, 13 Kasım 1995, Pazartesi, Perspektif Sayfası.

BU SİYASETÇİLER DEĞİŞMELİ (Sıfatlılar Ülkesi Türkiye)...

Doç. Dr. Erol KÖKTÜRK
Harita Mühendisi

Her sabah gazeteleri hayretler içinde karıştırıyorum. Bazı haberleri okuyamaz oldum artık... İnanılmaz bir savrulma ile karşı karşıyayız. Kendisine seçilebileceği bir yer edinme telası, insanlara dünlerini unutturmuş görünüyor. Ben ya da bir başkası O'nun dününü unutamazken, O'nun unutmasını anlamak güçleşiyor.

Nedir bu telaşın temel nedeni? İlle de "olmak" hastalığı... Ne olmak? Olabildiğince yukarılarda bir yerlerde olmak... Toplumun bugün gelinen noktası insanları buna koşulluyor olabilir. Ya da tersi, bugün bu yarış körükleyenler aslında bu ortamın yaratılmasının da sorumluları...

Ankara'nın (merkezi yönetimin odağı olarak) bu kadar abartılı biçimde ortaya çıkışı, insanları oraya gitmeye özendiriyor. Oraya gidenler de bir daha "köylerine dönmek" için her şeyi yapıyorlar. Bu anlamda aslında ne farkları var ki gecekonducu ile siyasetçinin? Bu abartının makul düzeylere inmesi gerekiyor.

Siyaset, toplumu yönetme mekanizması ve kurumu olarak gerçek özünden uzaklaşıyor ve bir amaca dönüşüyor. İnsanlar siyasetle yalnızca bir yerlerde olmak sevdasıyla ilgilenmeye başlayınca, toplumu yönetme ve hatta iyi yönetme konusundaki öz tali kalmaya başlıyor. Her şeyin popülizme indirildiği bir ortamda, kişilere, onların hatalarına, yanlışlarına, hareketlerine yaslanmış bir siyasi tablo çıkıyor ortaya.

Bu tabloda yitirilen nedir? Yitirilen, inançlara dayanmış bir siyaset tablosunun oluşmasa umutlarıdır. İnanç artık, her gün da az insan tarafından temsil edilen bir değer olmaya başlıyor. Çünkü dün bir partinin merkez organlarında görev yapanlar, bir parti adına bakanlık yapanlar, demeçler verenler, söylevler çekenler, bugün başka bir partiye kayıveriyor. Bir insan siyaseten aynı anda iki farklı ideolojik değere nasıl inanır? Bunun örneklerini verenler makyavelizme yeni ve çağdaş yorumlar kazandırıyorlar olsa olsa... Erdemsizliğin kurumsallaşmasına katkı sağlamış oluyorlar.

Ben bu yabancılaşmayı anlayamıyorum. Yalnızca bir yerlerde olmak derdinin insanları bu durumlara düşürebilmesine anlam veremiyorum. O güne kadar O'na inanarak, güvenerek siyaset yapmış olanlar bu durumu içlerine sindiremezken, O'nun büyük bir pişkinlikle yeni partisini nasıl övebildiğini kavrayamıyorum.

Kuşkusuz insan düşüncelerini değiştirebilir. "Bir parti üyeliği insanı mezara götürecektir," diye bir mutlaklık da olamaz. Ancak değişim bir süreç işidir. Bir sürece yayılmış değişim kararlarını anlayışla ve saygıyla karşılamak gerekir. Bizde akşamdan sabaha kayışların sayısı artıyor. Bu artış, bugün olduğu gibi, bir şeyler olma dönemlerinde çan eğrisinin tepesine çıkıyor.

Keşke bu "olma" arzusu, "bir şeyler yapma" kaygılarından kök alabilmiş olsa... Ama Fransız Jean MONET'nin, "siyasette bir şeyler olmak isteyenlerle, bir şeyler yapmak isteyenler vardır. Ancak siyasette bir şeyler olmak isteyenlerin bir şeyler yapacaklarına ilişkin hiçbir güvence yoktur," yaklaşımındaki vurgunun örnekleri her geçen gün çoğalmaktadır.

Aslında ülkemizde bugün gelinen noktada bilgi, deneyim, düşünce, kültür hak ettikleri yeri bulamamaktadırlar. Kafasında yeni projeler taşıyan birçok insan, bunları ciddiye alacak bir muhatap, çoğu

kez bulamamaktadır. Katılımcı demokrasinin henüz emekleme döneminde oluşumuz da, bu iyi niyetli ve düşünen insanları kendi çevrelerinde bu projeleri bıktırırçasına yineleme noktasına sürüklemektedir.

Bu düşüncelere ancak sahip olunan sıfatın mertebesine göre değer verilmektedir. Sıfatsız bir insanın bir toplantıda dile getirdiği düşüncelerin aynısını dile getiren falanca mertebeden sıfatlı bir insan daha fazla dinleyici bulabilmekte ve etkili olabilmektedir. Sıfatlı ve yetkili olmak aynı zamanda yeterli olmak gibi bir iç koşulu her zaman içermediğinden, yaratılan etki de o iç dolulukla orantılı olabilmektedir.

Yalnızca iyi niyetle düşünce üretenlerin aynı zamanda sıfatlı olma mücadelesi içine girememeleri, bu arenada ortaya çıkan boşluğun bir biçimde doldurulması sonucunu doğurmaktadır. Doğanın boşluğu sevmemesi gibi, toplum da bu boşlukları kendi dinamikleri doğrultusunda doldurmaktadır. Bu dinamiklerin harekete geçirilmesinde toplumsal önderlerin sorumluluğu ortaya çıkmaktadır. Ama onlar da aynı telaşın içinde ve birbirlerine yönelttikleri “yok etme” temelli siyasalar nedeniyle, diğer partilerdeki, zaman zaman hangi partiden olursa olsun, etkili sıfatlılara “çengel atmayı” özendirmekte ve hatta kışkırtmaktadırlar.

Siyaset, kendisini var eden temel özelliklerden olan, “farklılaşma” bazına oturmalıdır. Bu farklılaşma, ideolojik özlü bir farklılaşma olmalıdır, ülkemizdeki şimdiki siyaset kurumunun temel çelişkilerinden birisi budur. Salt aritmetikler hesabına toplumda güven ve inanç erozyonu yaratan siyasetçilerin tecrit edilmeleri gerekir. Edilmeliler ki, siyasette şu an 13 yıl önce yaratılmış yapay ortam ve onun hastalıkları aşılabilsin.

Kendisine sıfatın ek bir şey kazandırmadığı, tersine zaten sahip olduğu yetilerin kendisini sıfatlı yaptığı, aynı zamanda yeterli olan, birikimli olan, portföyü dolu olan insanların verdikleri “olmak” mücadelelerini heyecanla ve coşkuyla izliyorum. Diğerleri ise, bu güzel ülkemize olsa olsa zaman kaybettiriyorlar, diye düşünüyorum.